



จาก ลัดอกรัก

‘ครูทหนูมร้อนรัก ลักพาเธอสู่วิมานฉิมพลี’

ชนิตร์นันท์



เมื่อครุฑหนุ่มอย่าง ‘อินทรี’

ตัดสินใจลักพานางกาตัวอย่าง ‘ธนิษฐาน’

ไปสู่วิมานฉิมพลี

เขาจะพิสูจน์ความบริสุทธิ์ของเธอด้วยวิธีใด

หรือเขาต้องถอดหัวใจวางไว้เป็นเดิมพัน





นกก็ได้ออกรัก

บทประพันธ์

พิมพ์ครั้งที่ 2

ราคาปก

จำนวนหน้า

ออกแบบปก

ชนิดร่นันท์

กรกฎาคม 2561

229 บาท

276 หน้า

เคที ปกนิยาย

จัดพิมพ์โดย

ชนิดร่นันท์ พูลสวัสดิ์รัตนพงษ์

2/22 ม.10 ต.ไชยสอ อ.ชุมแพ จ.ขอนแก่น 40130

โทร.098-594-6942 , 080-652-7825

พิมพ์ที่

บริษัท ไอดี ออล ดิจิตอล พรินท์ จำกัด (สำนักงานใหญ่)

52 ซอยเอกชัย 69 แขวงบางบอน

เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร 10150

โทร. 02-899-5429-35 Fax. 02-416-4097

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับเพิ่มเติม) พ.ศ. 2558

ไม่อนุญาตให้สแกนหนังสือหรือคัดลอกเนื้อหาส่วนใดส่วนหนึ่งไปเผยแพร่
เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากสำนักพิมพ์และเจ้าของลิขสิทธิ์แล้วเท่านั้น



‘กาก็’

คือฉายาที่เขาตั้งให้ผู้หญิงมารักอย่างหล่อน
ทว่าเพียงได้สบตา

ครุทหนุ่มร้อนรักอย่างเขากลับเปลี่ยนใจ

‘ลักพา’ นางกาก็ทะยานสู่วิมานฉิมพลี



จากใจนักเขียน

‘ธนิษฐา’ ผ่านการแต่งงานมาถึง 3 ครั้ง ทุกครั้งจบลงด้วยการตายของผู้เป็นสามี ใครกันอยากจะอาภัพอย่างเธอ ใครกันอยากจะอยู่อย่างมีตราบาปติดตัว อยู่ท่ามกลางความสงสัยของผู้คน

จนเธอได้พบกับ ‘อินทรี’ ผู้ชายที่เธอยอมมอบทั้งกายและใจให้เขา แต่เขากลับตั้งใจเข้ามาพัวพันกับเธอเพื่อสะสางหนี้แค้นที่กฎหมายเอาผิดเธอไม่ได้

ธนิษฐาต้องทำอะไรจึงจะรอดพ้นจากคำกล่าวหา

‘ฆาตกร’ ตัวจริงคือใคร

นั่นคือสิ่งที่เธอต้องยอมให้เขาพิสูจน์

เพราะเชื่อว่าหัวใจของอินทรีก็เป็นของเธอเช่นเดียวกัน

นิยายเรื่องนี้เขียนขึ้นจากจินตนาการ หากมีสิ่งบกพร่อง
ผู้เขียนต้องขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วยนะคะ

เราริออนัญจวน
ชนิธรินทร์





Chapter 1

หญิง 3 ปี

“กรี๊ดดดด...”

เสียงกรี๊ดร้องของหญิงสาวที่ตั้งล้นทำให้บรรดาแขกเหรื่อที่กำลังจะเดินทางกลับและเจ้าภาพที่ยืนส่งแขกอยู่หน้างานพร้อมใจกันมองไปยังที่มาของเสียงอย่างตื่นตกใจ ก่อนที่เจ้าภาพทั้งฝ่ายหญิงและฝ่ายชายจะวิ่งตรงไปยังทิศทางซึ่งก็คือ ห้องหอนที่เพิ่งส่งตัวสาวสาวเข้าไปได้ไม่ถึง 5 นาทีดี แต่ยังไม่ทันที่จะเปิดประตู คนจากด้านในก็เปิดออกมาเสียก่อน

เจ้าสาวใบหน้าสวยตื่นตระหนกเประอะเปื้อนไปด้วยคราบน้ำตา ร่ำร้องเรียกหาให้คนช่วยเจ้าสาวของเธอ



“ช่วยด้วยค่ะ... ช่วยด้วย ช่วยเขาด้วย อย่าให้เขาเป็นอะไรไปนะ ช่วยด้วย... อือ...”

ร่างงามระหงในชุดเจ้าสาวสีขาวดูบอบบางน่าทะนุถนอมทรุดลงแทบพื้นพลาสติคสีอื่น เพราะเธอไร้เรี่ยวแรงใดๆ ที่จะพยุงร่างกายให้ลุกขึ้นได้อีกแล้ว ดวงตาฉ่ำขึ้นไปด้วยหยาดน้ำตาได้แต่มองบรรดาญาติของฝ่ายชายและเจ้าหน้าที่ของโรงแรมที่ต่างพยายามช่วยปฐมพยาบาลเจ้าบ่าวหมาดๆ ของเธออย่างต่อเนื่อง

ความโกลาหลเกิดขึ้นรอบตัว ในห้องหออร่ามที่ตกแต่งไว้อย่างสวยงามมากมายไปด้วยผู้คนเข้าออก ทั้งญาติของเจ้าบ่าวที่เดินไปมา ทั้งเจ้าหน้าที่ของรถบริการฉุกเฉินที่รีบเร่งเข้ามาพร้อมอุปกรณ์กู้ชีพอย่างเร่งด่วน แต่เธอกลับไม่ได้ยินอะไรอีกแล้ว ในหัวสมองมีเพียงเสียงหวีดหวิวแปลกๆ ปะปนมากับเสียงกรีดร้องในโศกชะตาของใครบางคน ก่อนที่แสงไฟสว่างเจิดจ้าจะค่อยๆ หริแสงและมีติดับลง

แค่ไม่ถึง 24 ชั่วโมง บรรดาความสุขชอบอวลไปด้วยความหวานของงานวิวาห์ก็กลับกลายเป็นความทุกข์ระทม ชุดเจ้าสาวสีขาวบริสุทธิ์ถูกผลัดเปลี่ยนเป็นชุดเดรสลูกไม้สีดำยาวคลุมเข้า ‘ธนิษฐา’ มองตรงไปยังโลงศพสีขาวประดับลวดลายเทพพนมและตัวหงส์สีทองขนบชายชวา อีกทั้งยังประดับประดาอบด้านด้วยดอกไม้สีขาวหลากชนิดเสมือนประหนึ่งว่าผู้ที่หลับใหลอยู่



ด้านในของโถงนั้นกำลังนอนอยู่ท่ามกลางสวนดอกไม้ทั้งดงามแห่งนี้

และเธอคงจะเห็นโลกสวยงามมากกว่านี้หากว่าคนที่นอนอยู่ด้านในนั้นจะไม่ใช่ ‘ทวิช’ เจ้าบ่าวหมาดๆ ของเธอ ที่เกิดอาการหัวใจล้มเหลวฉับพลันทั้งที่เพิ่งส่งตัวเข้าหอได้ไม่ทันถึง 5 นาทีด้วยซ้ำไป

ดวงดาวสวฮวานที่ฉ่ำขึ้นไปด้วยหยาดน้ำตามองเลยไปที่รูปภาพขนาดใหญ่ เขายังคงมองตรงมายังเธอด้วยรอยยิ้มเหมือนในทุกๆ ครั้งที่ได้พบ

เธออาจไม่มีทางเลือกในชีวิตได้มากนัก เพราะความจำเป็นในครอบครัวและเหตุผลของบุพการีที่เธอปฏิเสธไม่ได้ ทำให้เธอแต่งงานกับใครก็ได้ที่พร้อมจะรับในเงื่อนไข แต่เธอก็ไม่เคยอยากให้ใครต้องตายจากไป เมื่อแต่งงานแล้วเธอก็อยากเป็นภรรยาที่ดีของเขาเหล่านั้น ไม่ได้อยากเป็นฝ่ายทิ้งที่ยังไม่ข้ามวัน

“แกมาทำไม! อีคนกินข้าว ฮือ... ลูกฉันไม่น่าช่วยมาเจอแกละ! อีการก็ อีผู้หญิงกินข้าว อีผู้หญิง 3 ตัว ฮือ... ออกไปเลยนะ ออกไปจากงานลูกฉัน และอย่าเอาหน้าของแกมาให้พวกฉันเห็นอีก อีเสนียด อีจัญไร ไป! ใครมาเอาอีนีไปโยนทิ้งที่ เอาออกไป! ออกไป!”

ธนิษฐาสะดุ้งตกใจลุกขึ้นทันที ขนาดว่าเธอเลือกมานั่งหลบมุมอยู่ตรงนี้เพราะไม่อยากให้ญาติทางฝ่ายเขาเห็นแต่ก็ยัง



หลบไม่พ้น เธอแค่อยากจะทำกราบศพเขา อยากมาแสดงความเห็นใจต่อกันเป็นครั้งสุดท้าย แม้ว่าทั้งแม่และยายจะเตือนแล้วว่าอย่ามาก็ตาม เพราะคงไม่วายที่เธอจะต้องเจอสภาพแบบนี้ เพราะนี่มันครั้งที่ 3 แล้วสินะ เหตุการณ์ซ้ำๆ ที่เธอต้องผ่านไปให้ได้

“หนูขอโทษค่ะ หนูแค่อยากมากราบพี่วิชเขาเป็นครั้งสุดท้าย คุณแม่คะ หนูไม่ได้อยากให้เป็นแบบนี้”

ธนิษฐาพนมมือไหว้ขอโทษมารดาของทวิช ก่อนจะก้มหน้าซ่อนหน้าตาเพราะความแค้นเคืองจากดวงตาหญิงสูงวัยนั้น คือ เธอเป็นฆาตกรที่ฆ่าลูกชาย

“อย่ามาเรียกฉันว่าแม่ ถ้าฉันรู้มาก่อนว่าแกมันคนกินผิว ฉันจะไม่ยอมให้ตาวิชไปแต่งงานกับแกแน่ ออกไปจากงานลูกฉันเดี๋ยวนี้แหละ ถ้าแกไม่ไปฉันจะเรียกตำรวจมาลากคอแก ออกไป! อีฆาตกร! แกฆ่าลูกฉัน อีกก็ อีกคนกินผิว ออกไป! ออกไป! เอ็ก...”

ธนิษฐาผนวจะเข้าไปประคองแม่ของทวิชที่คิดว่าเธอจนเป็นลม แต่ก็ต้องเปลี่ยนใจพร้อรีบออกมาโดยเร็วเพราะบรรดาพี่ป้าน้าอาของทวิชที่เข้ามาร่วมสมทบด่าและทำท่าว่าจะลงไม้ลงมือกับเธอ ถ้าเธอยังไม่ออกไปจากงานตามคำไล่

“หนูไม่ได้ตั้งใจนะคะ หนูไม่ได้อยากให้เป็นแบบนี้ หนูขอโทษ”



แม่ใบหน้าจะนอนไปด้วยน้ำตาและหัวใจอ่อนล้าเสียจน
ไม่อยากจะสู้หน้าใครในขณะนี้ แต่ก็ต้องพยายามพาตัวเองเดินฝ่า
ฝูงชนที่มองเธอราวกับเป็นตัวประหลาด อีกทั้งเสียงด่าทอก็ยังลอย
ลมมาให้ได้ยินตลอดทางมาจนถึงลานจอดรถด้านนอก

ธนิษฐาก้าวขึ้นไปนั่งสงบสติอารมณ์อยู่ในรถ ดวงตาสวย
หวานเอ่อเข้าไปด้วยหยาดน้ำตายังคงไหลอาบไม่ขาดสาย เธอ
ยังคงมองตรงไปยังศาลาที่เห็นแสงไฟอยู่ไกลๆ นั้น เธอไม่โกรธแม่
และญาติๆ ของเขาเลยสักนิดเพราะ ‘น้ำตา’ ของเธอไม่มีค่าอะไร
เลยเมื่อเทียบกับหยาดน้ำตาของพ่อแม่และญาติพี่น้องของเธอ
เหล่านั้นของผู้ชายที่เธอเคยแต่งงานด้วยทุกคน

“นี่เราทำบาปทำกรรมกับคนพวกนั้นจริงๆ เหรอเนี่ย เรา
เป็นสาเหตุให้พวกเขาตาย เราเป็นผู้หญิง...”

คำนั้นละไว้ในฐานที่เข้าใจเพราะไม่กล้าแม้แต่จะพูดมัน
ออกมา แค่นี้ก็เจ็บปวดหัวใจเสียจนหยาดน้ำตาต้องทะลักไหล
ออกมาอีก

“ฮือ... เราเป็นอย่างที่เขาว่า ฮือ...”

ใบหน้าฉ่ำขึ้นไปด้วยน้ำตาชลงที่พวงมาลัย ไหลเล็ดลั่น
ไหลจากแรงสะอื้นที่มีแต่จะถาโถมเพิ่มขึ้นจากหัวใจที่สั่นสะท้าน
เมื่อทวนนึกถึงครั้งแรกที่ต้องเผชิญหน้ากับคำว่า ‘ม่ายผัวตาย’

เริ่มจาก ‘สราวุฒิ’ สามีนคนแรกของเธอ พ่อม่ายเสียใหญ่
เจ้าของร้านค้าวัสดุก่อสร้างที่ใหญ่ที่สุดในอำเภอ แม้จะไม่ได้รัก



ชอบในเชิงชู้สาว เพราะสราวุฒินั้นอยู่ในวัยไล่เลี่ยกับพ่อของเธอ ทั้งครอบครัวก็ยังสนิทสนมกันตั้งแต่เธอยังเด็ก แต่ความสม่ำเสมอช่างเอาอกเอาใจ ตั้งแต่เธอเริ่มเข้ามหาวิทยาลัยจนเรียนจบ ก็ทำให้แม่และยายขอปากให้เธอรับปากแต่งงานกับเขา เพื่อเธอจะได้เป็นฝั่งเป็นฝาและมีคนดูแลปกป้องแทนพ่อที่เสียชีวิตไปแล้ว

เธอจึงตัดสินใจที่จะแต่งงานกับเขา เพื่อตอบแทนบุญคุณแม่กับยายที่อดส่ำห้ำส่ำเสียดูเธอจนเรียนจบ แม้ว่าพ่อจะจากไปกว่า 5 ปีแล้วก็ตาม อีกอย่างฐานะร่ำรวยของสราวุฒิก็น่าจะทำให้แม่กับยายสุขสบายและมีคุณภาพชีวิตที่ดีมากยิ่งขึ้น

แต่ใครจะรู้ว่ายังไม่ทันเจ้าบ่าวจะบอกความประทับใจในตัวเจ้าสาวได้จบ เธอก็ได้รับรู้รสชาติการเป็นฝ่ายครั้งแรกในชีวิตซะแล้ว เพราะจู่ๆ สราวุฒิก็ก่เกิดอาการแน่นหน้าอกขึ้นมากะทันหันก่อนจะทรุดร่างแน่นิ่งลงไปกับพื้นเวที ทั้งที่มีเสียงก่าโมโครโฟนแน่น ความโกลาหลมาพร้อมกับแวตาสี้นห้วงของใครหลาย ๆ คนที่เมียงมองมายังเธอ

ครั้งนั้นเธอจดทะเบียนสมรสกับสราวุฒิตั้งแต่วันนั้น ทรัพย์สินสมบัติของสราวุฒิจึงกลายมาเป็นของเธอทั้งหมดในทันที ซึ่งมันก็มากพอที่จะทำให้เธอ แม่ และยายจะอยู่ได้อย่างสุขสบายไปตลอดชีวิต ในครานั้นแม่จะไม่มีใครมาด่าว่าให้เธอต้องเสื่อมเสีย เพราะสราวุฒินั้นมีโรคประจำตัวรุนแรงร้ายอยู่มากมาย และเขาอาจตื่นเต้นมากจนทำให้หัวใจล้มเหลวก็ได้ แต่เธอก็ยังต้องเรียนรู้กับ



คำว่า ‘อับอาย’ เพราะตามธรรมดาที่จะมีค่าดินเงินลอยลมมาให้ได้
ย็น

‘นี่ละนะ แก่แต่อยากจะมีเมียเด็กคราวลูก ดินะที่ตายบน
เวที ถ้าไปตายคาหอ คงต้องเรียกว่า ตายคาหอ แน่ๆ’

‘คงจะตื่นเต้นที่ได้เมียเด็ก หรือไม่ก็คงจะเสียพลังงานไป
เยอะ ถึงได้ซื้อคูปแบบนั้น’

‘มายทรงเครื่องแบบนี้แหละ คงนอนคนเดียวได้ไม่นาน
หรอก’

ครั้งแรกมันคือ ‘ฝันร้าย’ ในชีวิตของสาวน้อยอย่างเธอ ซึ่ง
เธอต้องทำใจและผ่านความทุกข์ไปได้ แต่เหตุการณ์ครั้งที่ 2 ละ
มันจะเรียกว่า ‘ฝันร้าย’ ‘บังเอิญ’ หรือว่า ‘ความซวย’

หลังจากสรวุฒิจากไปไม่นาน ครอบครัวเธอก็ได้ต้อนรับ
‘อุเทน’ หนุ่มใหญ่เจ้าของธุรกิจติดตั้งระบบไฟฟ้าในโรงงาน
อุตสาหกรรม วัย 42 ปี ซึ่งเป็นเพื่อนรุ่นน้องของสรวุฒินั่นเอง

อุเทนเข้านอกออกในบ้านเธอบ่อยครั้งด้วยความเห็นใจที่
เธอต้องเป็นม่ายตั้งแต่ยังสาว อีกทั้งธุรกิจร้านค้าวัสดุก่อสร้าง
ที่สรวุฒิทิ้งไว้เป็นมรดกให้กับเธอก็เอื้อเพื่อทำให้เธอต้องเจอกับ
อุเทนบ่อยครั้ง และเมื่อเขาแสดงออกชัดเจนว่าไม่รังเกียจสักนิดที่
เธอเป็นม่าย ทั้งแม่และยายก็เป็นใจอยากให้เขาเข้ามาดูแลเธอ

คนเคยแต่งงานมาแล้วครั้งหนึ่ง เมื่อมีผู้ชายแสดงความ
จริงใจจนถึงกับยอมแต่งงานจดทะเบียนสมรสอย่างออกหน้าออก



ดา ก็ถือว่าเป็นความโชคดีที่สุดแล้วที่ผู้หญิงคนหนึ่งจะได้รับ และก็หวังว่าการแต่งงานครั้งนี้คงจะทำให้เธอได้ขึ้นสวรรค์หลังจากที่พาตัวเองไปเกาะอยู่ขอบนรกมา 1 ปีเต็ม เพราะคิดว่าเธอมีส่วนที่ทำให้สราวุธตาย

แต่ใครจะรู้ว่าแทนที่เธอจะมีโอกาสได้ไปสวรรค์ เธอกลับตกลงไปในนรกจริงๆ

เมื่อเช้าวันแต่งงานอุเทนเกิดหัวใจล้มเหลวขณะอยู่ที่บ้านของตนเอง ยังไม่ทันที่เธอจะได้เข้าพิธีกับเขาด้วยซ้ำ แต่ก็ต้องถือว่าเธอเป็นภรรยาที่ถูกต้องตามกฎหมายของเขาไปแล้ว เพราะอุเทนพาเธอไปจดทะเบียนสมรสตั้งแต่วันแห่งความรักที่ผ่านมา เพราะเขาถือเคล็ดว่าจะรักกันตลอดไป และครั้งนี้แหละคำว่า ‘ผู้หญิงกินผี’ จึงลอยลมนมาให้ได้ยินอีกครั้ง

‘น่ากลัวจริงๆ เลยผู้หญิงคนนี้ แต่งงานที่ไร้วาดายหมด’

‘เธอต้องดวงกินผีแน่ๆ’

และคำเหล่านั้นมันก็ฝังหัวใจจนไม่คิดจะแต่งงานกับใครอีก แต่เธอคงถูกคำสาปของแม่มด โชคชะตาถึงเล่นตลกกับเธอไม่เลิก เพราะจากนั้นไม่นานเธอก็ได้พบกับ ‘ทวิซ’

เกือบ 2 ปีที่เดียวที่เขาเที่ยวไปเที่ยวมาพาตัวเองให้มาอยู่ในวงโคจรของเธอเสมอ ซึ่งแม้กับยายก็ชอบเขามากๆ เพราะทวิซเป็นคนคุยเก่งและช่างเอาใจสูงใหญ่ ไปมาหาสู่มีของฝากติดไม้ติด





ติดตามผลงาน พูดคุย กับป้าต๋องได้ที่

เฟสบุ๊ก : ชนิตรนันท์ จำปาลาว พูลสวัสดิ์รัตนพงษ์

แฟนเพจ : บ้านนิยาย จำปาลาว ชนิตรนันท์

Id line : tongta2007

